EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.10.2019
COM(2019) 482 final

2019/0234 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevalla alueellisella yleissopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen muuttamiseen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen sekakomiteassa, jäljempänä ’PEM-sekakomitea’, unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen muuttamista koskevan sekakomitean päätöksen suunniteltuun hyväksymiseen.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskeva alueellinen yleissopimus

Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevassa alueellisessa yleissopimuksessa vahvistetaan sellaisten tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joilla käydään kauppaa sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten nojalla.

Paneurooppa–Välimeri-alkuperäkumulaatiojärjestelmä mahdollistaa diagonaalisen kumulaation soveltamisen yleissopimuksen 26 osapuolen välillä. Näitä osapuolia ovat Euroopan unioni, Islanti, Liechtenstein, Norja, Sveitsi, Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Marokko, Palestiina[1], Syyria, Tunisia, Turkki, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Pohjois-Makedonia, Montenegro, Serbia, Kosovo[2], Färsaaret, Moldovan tasavalta, Georgia ja Ukraina. Siinä vahvistetaan vapaakauppasopimusten verkostolle alkuperäsääntöjä koskeva monenvälinen kehys, ja sitä sovelletaan rajoittamatta kyseisissä sopimuksissa määrättyjen periaatteiden noudattamista. Yleissopimus tuli unionissa voimaan 1. toukokuuta 2012.

Euroopan unioni on yleissopimuksen osapuoli[3].

2.2. PEM-SEKAKOMITEA

Yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdalla perustettu PEM-sekakomitea hyväksyy muutoksia yleissopimukseen, hallinnoi sitä ja varmistaa sen asianmukaisen täytäntöönpanon. PEM-sekakomitean työjärjestyksen 12 artiklan mukaisesti sekakomitean päätökset tehdään sellaisten sopimuspuolten yksimielisellä päätöksellä, joissa yleissopimus on tullut voimaan ja jotka ovat läsnä tai edustettuina PEM-sekakomitean kokouksessa.

Sopimuspuolilla, joissa yleissopimus on tullut voimaan, on äänioikeus. Kullakin sopimuspuolella on yksi ääni.

2.3. Suunniteltu PEM-sekakomitean säädös

Yleissopimuksen muuttamisprosessi alkoi vuonna 2012 ja sitä on jatkettu työryhmässä, joka on kokoontunut vähintään kaksi kertaa vuodessa. Tämän prosessin aikana jäsenvaltiot ovat olleet säännöllisesti mukana eri foorumeilla (tulliasioiden asiantuntijaryhmä – alkuperäjaosto, neuvoston tulliliittotyöryhmä ja kauppapoliittinen komitea).

---

1 Tätä nimitystä ei pidä tulkita Palestiinan valtion tunnustamiseksi, eikä se vaikuta asiaa koskeviin jäsenvaltioiden kantoihin.

2 Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

3 EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4.

PEM-sekakomitean on määrä 27. marraskuuta 2019 pidettävässä 9. kokouksessa hyväksyä päätös yleissopimuksen muuttamisesta, jäljempänä ’suunniteltu säädös’.

Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa alkuperäsääntöjä niin, että ne vastaavat paremmin nykyistä taloustilannetta. Suunnitellusta säädöksestä tulee osapuolia sitova 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseisessä kohdassa määrätään seuraavaa: ”Sekakomitea tekee päätökset tähän yleissopimukseen ja sen lisäyksiin tehtävistä muutoksista”. Sen 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan viimeisessä virkkeessä määrätään seuraavaa: ”Sopimuspuolet saattavat tässä kohdassa tarkoitetut päätökset voimaan oman lainsäädäntönsä mukaisesti."

Yleissopimukseen tehtävien muutosten soveltaminen olisi aloitettava 1. tammikuuta 2021. Muutosten tosiasiallista täytäntöönpanopäivää voidaan kuitenkin joutua muuttamaan, jotta otettaisiin huomioon tarvittavat sisäiset menettelyt, joita muiden sopimuspuolten on noudatettava ennen kyseistä päivämäärää.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Ehdotetuilla muutoksilla otettaisiin käyttöön useita joustavuutta ja ajantasaisuutta parantavia tekijöitä, jotka ovat yhdenmukaiset niiden alkuperäsääntöjen kanssa, jotka unioni on jo hyväksynyt muissa hiljattain tehdyissä sopimuksissa (EU:n ja Kanadan välinen laaja-alainen talous- ja kauppasopimus (CETA), EU:n ja Vietnamin vapaakauppasopimus, EU:n ja Japanin talouskumppanuussopimus, EU:n ja Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön kumppanuusvaltioiden välinen talouskumppanuussopimus) ja etuuskohtelujärjestelmässä (GSP). Parannuksilla mm. otettaisiin käyttöön yleisesti joustavammat ja yksinkertaisemmat säännöt, jotka helpottavat EU:n teollisuuden mahdollisuuksia noudattaa niitä ja jotka näin ollen parantavat sen mahdollisuuksia kilpailla vientimarkkinoilla. Muutetulla tekstillä ei muuteta nykyisen yleissopimuksen toimielimiä koskevia määräyksiä.

3.1. Muutettujen alkuperäsääntöjen yksityiskohdat

(a) Poikkeukset

Muutetulla yleissopimuksella kodifioidaan ja lisätään avoimuutta verrattuna nykykäytäntöön, jossa sopimuspuolet voivat sopia kahdenvälisesti säännöistä, jotka poikkeavat yleissopimuksen yhteisistä säännöistä. Muutosten myötä tällaisista poikkeuksista olisi pakko ilmoittaa (1 artiklan 3 kohta). Jo voimassa olevat poikkeukset jäisivät voimaan eikä niihin sovellettaisi ilmoitusvelvollisuutta (1 artiklan 2 kohta).

(b) Kokonaan tuotetut tuotteet – aluksia koskevat edellytykset

Muutetuissa säännöissä olevat ns. aluksia koskevat edellytykset ovat yksinkertaisempia ja joustavampia (3 artiklan 2 kohta). Nykyisestä tekstistä on poistettu tiettyjä edellytyksiä (kuten erityiset miehistöä koskevat vaatimukset); lisäksi muita edellytyksiä on muutettu joustavuuden lisäämiseksi (omistajuus).

(c) Riittävä valmistus tai käsittely – keskiarvo

Muutetuissa säännöissä viejälle annetaan mahdollisuus pyytää tulliviranomaisilta lupaa laskea noudettuna-hinta ja ei-alkuperäainesten arvo keskiarvon perusteella kustannusten ja valuuttakurssien vaihtelujen huomioon ottamiseksi (4 artiklan 3–6 kohta). Tämä auttaisi viejiä ennakoimaan tilanteet helpommin.

(d) Poikkeama

Nykyinen poikkeama on 10 prosenttia tuotteen noudettuna-hinnasta (5 artikla).

Ehdotetussa tekstissä maataloustuotteille myönnettäisiin 15 prosentin poikkeama tuotteen nettopainosta ja teollisuustuotteille 15 prosentin poikkeama tuotteen noudettuna-hinnan arvosta (5 artikla).

Painoa koskeva poikkeama tekee arviointiperusteesta objektiivisemman, ja 15 prosentin kynnysarvon katsotaan saavan aikaan riittävän lievennyksen. Sillä varmistetaan myös, että hyödykkeiden kansainvälinen hintavaihtelu vaikuttaa maataloustuotteiden alkuperään.

(e) Kumulaatio

Ehdotettu teksti (7 artikla) sisältää edelleen kaikkia tuotteita koskevan diagonaalisen kumulaation. Lisäksi siinä määrätään kaikkia muita tuotteita kuin harmonoidun järjestelmän (HS) 50–63 ryhmän tekstiilituotteita ja vaatteita koskevasta yleisestä täyskumulaatiosta.

Ehdotettu teksti sisältää lisäksi HS:n 50–63 ryhmän tuotteita koskevan kahdenvälisen täyskumulaation. Sopimuspuolet voivat myöhemmin laajentaa yleisen täyskumulaation koskemaan myös HS:n 50–63 ryhmän tuotteita.

(f) Kirjanpidollinen erottelu

Nykyisissä säännöissä (20 artikla) tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, jos ”erillisvarastointi aiheuttaa huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikeuksia”. Muutetun säännön (12 artikla) mukaan tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, ”jos keskenään korvattavissa olevia alkuperä- ja ei-alkuperäaineksia käytetään”.

Viejän ei enää tarvitse perustella kirjanpidollista erottelua koskevaa pyyntöään sillä, että erillisvarastointi aiheuttaisi huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikutuksia, vaan keskenään korvattavissa olevien ainesten käyttö on riittävä peruste.

Kun sokeri katsotaan ainekseksi tai valmiiksi tuotteeksi, alkuperä- ja ei-alkuperäainesten varastojen ei enää tarvitse olla fyysisesti erillään.

(g) Alueperiaate

Nykyisten sääntöjen (11 artikla) mukaan tietty valmistus tai käsittely voidaan tehdä alueen ulkopuolella tietyin edellytyksin. Tämä ei kuitenkaan koske HS:n 50–63 ryhmän tuotteita. Tämä tekstiilejä koskeva rajoitus on poistettu ehdotetuista säännöistä (13 artikla).

(h) Muuttumattomuus

Ehdotetussa muuttumattomuussäännössä (14 artiklan) sopimuspuolten välisille alkuperätuotteiden siirroille myönnetään enemmän lievennyksiä. Sen myötä poistuisivat tilanteet, joissa tuotteille, joiden alkuperäasemasta ei ole epäilystä, ei myönnetä tuontietuustullia, koska suoraa kuljettamista koskevat viralliset vaatimukset eivät täyty.

(i) Tullinpalautuksen tai tulleista vapauttamisen kieltäminen

Nykyisissä säännöissä (14 artikla) tullinpalautuksen kieltämistä koskevaa yleistä periaatetta sovelletaan kaikkien tuotteiden valmistuksessa käytettäviin aineksiin. Muutetuissa säännöissä (16 artikla) kaikkia tuotteita koskeva kielto poistetaan, lukuun ottamatta HS:n 50–63 ryhmän tuotteiden (tekstiilituotteet ja vaatteet) valmistuksessa käytettäviä aineksia. Tekstissä on kuitenkin myös eräitä poikkeuksia näitä tuotteita koskevaan tullinpalautuskieltoon.

(j) Alkuperäselvitys

Muutettujen sääntöjen (17 artiklan 1 kohta) mukaan jatkossa tarvitsisi käyttää vain yhtä alkuperäselvitystyyppiä (EUR.1-tavaratodistus tai alkuperäilmoitus) sen sijaan, että olisi esitettävä sekä EUR.1- että EUR.MED-tavaratodistus. Tämä yksinkertaistaisi järjestelmää huomattavasti. Sen uskotaan myös parantavan sääntöjen noudattamista talouden toimijoiden

keskuudessa, koska monimutkaisista säännöistä johtuvat virheet poistuisivat, ja helpottavan tulliviranomaisten hallinnointityötä. Sillä ei myöskään uskota olevan vaikutuksia alkuperäselvitysten tarkastuskapasiteettiin, vaan se säilyisi ennallaan.

Muutetut säännöt (17 artiklan 3 kohta) sisältävät myös mahdollisuuden ottaa käyttöön rekisteröityjen viejien järjestelmä (REX). Tällaiset yhteiseen tietokantaan rekisteröidyt viejät laativat itse alkuperävakuutukset eikä valtuutettuja viejiä koskevaa menettelyä tarvitse noudattaa. Alkuperävakuutuksella on sama oikeudellinen arvo kuin alkuperäilmoituksella tai EUR.1-tavaratodistuksella. Muutetuissa säännöissä säädetään myös mahdollisuudesta soveltaa tulevaisuudessa sähköisesti annettuja alkuperätodistuksia (17 artiklan 4 kohta).

(k) Alkuperäselvityksen voimassaolo

Alkuperäselvityksen voimassaoloa ehdotetaan pidennettäväksi nykyisestä 4 kuukaudesta 10 kuukauteen (23 artikla). Tämän uskotaan myös saavan aikaan osapuolten välillä tapahtuvissa alkuperätuotteiden siirroissa tarvittavat lievennykset.

3.2. Yksityiskohdat muutetuista säännöistä

3.2.1. Maataloustuotteet

(a) Arvo ja paino

Aiemmin alkuperäainesten rajat ilmaistiin ainoastaan arvona. Uudet rajat ilmaistaan painona, jotta hintojen ja valuuttakurssien vaihtelun vaikutukset vältettäisiin (esim. HS:n ex 19 ja 20 ryhmä sekä nimikkeet 2105 ja 2106) ja tietyt sokeria koskevat rajat poistettaisiin (esim. 8 ryhmä ja nimike 2202).

Muutetuissa säännöissä painoraja korotetaan nykyisestä 20 prosentista 40 prosenttiin, ja niillä otettaisiin käyttöön tiettyjä nimikkeitä koskeva mahdollisuus ilmaista rajat joko arvona tai painona. Muutokset koskevat erityisesti seuraavia HS-ryhmiä ja -nimikkeitä: ex 1302, 1704 (raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 18 (1806: raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 1901.

(b) Hankintamallien mukauttaminen

Muille maataloustuotteille (eli kasviöljyt, pähkinät ja tupakka) vahvistetaan joustavammat säännöt, jotka on mukautettu nykyiseen taloustilanteeseen. Tämä koskee erityisesti HS:n 14, 15, 20 (myös nimike 2008), 23 ja 24 ryhmää. Muutetuilla säännöillä saavutetaan tasapaino alueellisten ja globaalien hankintojen välillä (HS:n 9 ja 12 ryhmä). Sääntöjä on myös yksinkertaistettu (poikkeusten vähentäminen) HS:n 4, 5, 6, 8 ja 11 ryhmässä sekä ex 13 ryhmässä.

3.2.2. Teollisuustuotteet (lukuun ottamatta tekstiilejä)

Ehdotettu kompromissiratkaisu sisältää huomattavia muutoksia nykyisiin sääntöihin

– nykyisessä ryhmäsäännössä asetetaan kaksi kumulatiivista edellytystä useille tuoteluokille. Vastedes tällaisia edellytyksiä on vain yksi (HS:n 74, 75, 76, 78 ja 79 ryhmä);

– useat ryhmäsäännöstä poikkeavat erityissäännöt on poistettu (HS:n 28, 35, 37, 38 ja 83 ryhmä). Tällainen horisontaalisempi lähestymistapa helpottaa sekä toimijoiden että tullin toimintaa;

– nykyiseen ryhmäsääntöön lisätään vaihtoehtoinen sääntö, jolloin viejällä on enemmän valinnanvaraa alkuperävaatimuksen täyttämiselle (27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 ja 85 ryhmä).

Kaikkien näiden muutosten myötä nimikekohtaisista säännöksistä saadaan ajantasaisemmat ja nykyaikaisemmat, mikä yleisesti ottaen helpottaa alkuperäaseman saamista koskevien

vaatimusten täyttämistä. Lisäksi edellä mainittu mahdollisuus käyttää tietyn ajan keskiarvoa voisi yksinkertaistaa viejien tilannetta entisestään.

3.2.3. Tekstiilit

Tekstiilejä ja vaatteita koskevia uusia vaihtoehtoja on otettu käyttöön ulkoisen jalostuksen ja poikkeamien osalta. Tekstiin on lisätty myös uusia alkuperän saamiseen oikeuttavia prosesseja. Tämä koskee erityisesti kankaita, joiden saatavuuden uskotaan helpottuvan. Kahdenvälistä täyskumulaatiota sovellettaisiin vastedes myös näihin tuotteisiin. Tällaisessa kumulaatiossa tekstiiliaineksille suoritetut käsittelyt (esim. neulominen ja kehrääminen) voidaan ottaa huomioon kumulaatiovyöhykkeellä tapahtuvassa tuotantoprosessissa.

Yleissopimuksen muutosten soveltaminen alkaa 1. tammikuuta 2021 (tai PEM-sekakomitean hyväksymänä muuna päivänä) niissä sopimuspuolissa, jotka ovat tosiasiallisesti sisällyttäneet nämä yleissopimuksen muutokset tai niitä koskevat viittaukset alkuperäpöytäkirjoihinsa.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä ”SEUT-sopimus”) 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita*”.

Ilmaisu ’*säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia*’ käsittää myös sellaiset säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa*”[4].

4.1.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

PEM-sekakomitea on sopimuksella eli tässä tapauksessa etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevalla alueellisella yleissopimuksella perustettu elin.

Säädös, joka PEM-sekakomitean on määrä antaa, on säädös, jolla on oikeusvaikutuksia. Suunniteltu säädös on etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen 4 artiklan mukaisesti kansainvälisen oikeuden nojalla sitova.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Tämän vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

[4] Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee.

4.2.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät yhteiseen kauppapolitiikkaan.

Sen vuoksi päätösehdotuksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 207 artiklan 3 kohta ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

4.3. Päätelmät

Päätösehdotuksen oikeusperustan olisi oltava SEUT-sopimuksen 207 artiklan 3 kohta ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

PEM-yleissopimukseen tehdyt muutokset perustuvat alkuperäsääntöjen uudistamisen periaatteeseen, ja niiden tarkoituksena on saattaa kyseiset säännöt vastaamaan hiljattain tehdyissä vapaakauppasopimuksissa määrättyjä uusia suuntauksia. PEM-yleissopimuksen muutetuilla säännöillä lähinnä yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan tullimenettelyjä, kuten

- Riittävä valmistus tai käsittely – keskiarvo: viejien on helpompi ennakoida tilanteita, kun noudettuna-hinta ja ei-alkuperäainesten arvo lasketaan keskiarvon perusteella markkinoiden vaihtelut huomioon ottaen
- Alkuperäselvitykset: alkuperäselvityksiä yksinkertaistetaan, koska vastedes vain EUR.1-tavaratodistusta käytetään alkuperätodistuksena
- Alkuperäselvityksen voimassaolo: alkuperätuotteiden siirtoja kevennetään pidentämällä alkuperäselvitysten voimassaoloaikaa 4 kuukaudesta 10 kuukauteen.

Näillä PEM-yleissopimukseen tehtävillä muutoksilla ei ole mitattavissa olevaa vaikutusta EU:n talousarvioon, koska niiden soveltamisala koskee pääasiassa kaupan helpottamista ja tulliviranomaisten nykyaikaisten käytäntöjen vahvistamista. Niillä otettaisiin käyttöön valinnaisia helpotuksia aloilla, jotka kuuluvat edelleen viranomaisten toimivaltaan, vaikuttamatta sääntöjen sisältöön (kirjanpidollinen erottelu, alkuperäselvitykset, keskiarvotus). Jotkin yksinkertaistukset (kuten alusten arviointiperusteiden lieventäminen) parantavat ennustettavuutta poistamalla edellytykset, joita tulliviranomaisten on tällä hetkellä vaikea valvoa, kun taas muut yksinkertaistukset (muuttamattomuus) koskevat logistiikkaa vaikuttamatta sääntöjen sisältöön.

Vaikka tullinpalautusta koskevia määräyksiä muutetaan, tullinpalautuskieltoa sovelletaan edelleen tekstiili- ja vaatetusalalla, joka on jatkossakin yksi tärkeimmistä PEM-vyöhykkeen kaupan aloista. Muutetuilla säännöillä kodifioitaisiin nykyinen tilanne säilyttämällä joissakin sopimuspuolissa voimassa oleva kielto. Täyskumulaatio ehdotetaan otettavaksi yleisesti käyttöön PEM-vyöhykkeen sisällä. Tämän tarkoituksena on vahvistaa vyöhykkeen nykyisiä kaupparakenteita ja niiden täydentävyyttä, mutta tämän ei uskota vaikuttavan merkittävällä tavalla EU:ssa kannettaviin tulleihin, koska kumulaation soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden on nykyiseen tapaan täytettävä omalla vyöhykkeellä saavutettua arvonlisäystä koskeva vaatimuksensa saadakseen etuudet.

Maatalousalan ja jalostettujen maataloustuotteiden alan nimikekohtaisten sääntöjen muutokset ovat lähinnä menetelmien mukauttamista, joka ei vaikuta sääntöjen sisältöön. Nykyiset arvoina ilmaistavat rajat ilmaistaan vastedes painona. Tämä arviointiperuste on objektiivisempi, ja tulliviranomaisten on helpompi tarkastaa se. Teollisuustuotteiden tuotekohtaisten sääntöjen yksinkertaistaminen vaikuttanee vain vähän tulleista saataviin tuloihin, sillä monissa tapauksissa ne saattavat johtua pikemminkin muutoksista hankintalähteissä eikä niinkään siitä, että PEM-maista tuleva etuuskohteluun oikeutettu tuonti lisääntyisi sellaisen tuonnin kustannuksella, josta kannettiin aiemmin tuontitulleja. Näiden muutosten vaikutusta tuontitulleista saataviin tuloihin ei näin ollen voida ilmaista määrällisesti.

Mitä tulee kauppaan ja sen vaikutuksiin etuuksien käyttöön, uusien sääntöjen myötä tapahtuva joustavuuden lisääntyminen korostaisi taloudellista yhdentymistä koko vyöhykkeellä ja esim. tekstiilialalla, jolla etuudet ovat jo nyt erittäin yleisiä. Tekstiilejä ja kumulaatiota koskevien sääntöjen parantamisen tarkoituksena on pääasiassa tehostaa alueellista yhdentymistä entisestään ja helpottaa ainesten saatavuutta vyöhykkeellä eikä se, että vastedes ei-alkuperäaineksia saisi tuoda enemmän vyöhykkeen ulkopuolelta.

6. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska PEM-sekakomitean päätöksellä muutetaan yleissopimusta, se on aiheellista julkaista hyväksymisen jälkeen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2019/0234 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevalla alueellisella yleissopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen muuttamiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 3 kohdan ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni teki etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston päätöksellä 2013/93/EU[5], ja yleissopimus tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2012.

(2) Paneurooppa–Välimeri-alkuperäkumulaatiojärjestelmä mahdollistaa diagonaalisen kumulaation soveltamisen yleissopimuksen 26 osapuolen välillä. Näitä osapuolia ovat Euroopan unioni, Islanti, Liechtenstein, Norja, Sveitsi, Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Marokko, Palestiina[6], Syyria, Tunisia, Turkki, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Pohjois-Makedonia, Montenegro, Serbia, Kosovo[7], Färsaaret, Moldova, Georgia ja Ukraina.

(3) Yleissopimuksessa määrätään, että alkuperäsääntöjä on muutettava, jotta ne vastaavat paremmin nykyistä taloustilannetta, ja siinä vahvistetaan menettelyt siihen tehtäviä muutoksia varten. Yleissopimuksen muutokset on määrä hyväksyä yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdalla perustetun sekakomitean, jäljempänä ’sekakomitea’, yksimielisellä päätöksellä.

(4) Yleissopimuksen muuttamisprosessi alkoi vuonna 2012 ja johti uusiin nykyaikaistettuihin ja joustavampiin alkuperäsääntöihin, jotka ovat yhdenmukaiset niiden alkuperäsääntöjen kanssa, jotka unioni on jo hyväksynyt tietyissä muissa hiljattain tehdyissä sopimuksissa (EU:n ja Kanadan välinen laaja-alainen talous- ja kauppasopimus (CETA), EU:n ja Vietnamin vapaakauppasopimus, EU:n ja Japanin talouskumppanuussopimus, EU:n ja Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön

[5] Neuvoston päätös 2013/93/EU, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2011, etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta (EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4).

[6] Tätä nimitystä ei pidä tulkita Palestiinan valtion tunnustamiseksi, eikä se vaikuta asiaa koskeviin jäsenvaltioiden kantoihin.

[7] Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

kumppanuusvaltioiden välinen talouskumppanuussopimus) ja etuuskohtelujärjestelmässä (GSP).

(5) Sekakomitean odotetaan hyväksyvän päätöksen yleissopimuksen muuttamisesta 27 päivänä marraskuuta 2019 tai sitä myöhemmin pidettävässä kokouksessaan.

(6) On aiheellista vahvistaa sekakomiteassa unionin puolesta otettava kanta, koska päätös sitoo unionia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevalla alueellisella yleissopimuksella perustetussa sekakomiteassa Euroopan unionin puolesta otettava kanta yleissopimuksen muuttamiseen perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan sekakomitean päätösluonnokseen.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja